

گفت‌وگوی «جوان» با بانوی کارآفرین محلاتی که برای ۲۰ نفر شغل ایجاد کرد

بانوان زیادی در کشور کار آفرینند و نیازمند حمایت

جهاد و جهادگری دنیای خاصی است که هر چقدر بیشتر در آن فرو بروی، ابعاد شگفت‌انگیز بیشتری از آن نمایان می‌شود. به‌خصوص اینکه وقتی جهادگران به فکر راه‌اندازی مشاغلی می‌افتند و با ایجاد در آمد، زندگی گروهی را متحول می‌کنند. به همین خاطر همیشه کارآفرینان از جایگاه و منزلت و ویژه‌ای برخوردار هستند. در بسیاری از استان‌های ایران، خانم‌هایی هستند که با روحیه جهادی وارد میدان شده و علاوه بر عملی کردن فکرها و ایده‌های خود با کارآفرینی، برای تعدادی دیگر از خانم‌ها شغل ایجاد می‌کنند تا بتوانند آنها را به در آمدی پایدار

از روزهای اول بگوید که چطور شد به فکر انجام کارهای بزرگ افتادید؟

اگر قرار باشد جملات را درست کنار هم بچینیم باید بگویم که کارآفرینان از همان ابتدا، کار بزرگی رقم نمی‌زنند، بلکه آنها فکر بزرگی در ذهن خود به وجود می‌آورند. من هم کارم را از یک فضای دو متری شروع کردم و با تلاشی بی‌وقفه، امروز برای بیش از ۲۰ نفر کار ایجاد کرده‌ام.

من به این خاطر از خودم راضی هستم، چون برای بانوان اشتغالزایی کرده‌ام. کار و درآمدزایی از پیش نیازهای هر خانواده به عنوان کوچک‌ترین و با اهمیت‌ترین بخش جامعه به شمار می‌آید.

به نظر شما چرا در میان اقدامات زیادی که صورت می‌گیرد، این کارآفرینان هستند که از جایگاه ویژه‌تری برخوردارند؟

من فکر می‌کنم کارآفرینان و کسانی که وقت خود را در مسیر ایجاد شغل برای دیگران صرف می‌کنند، توانستند علاوه بر تأمین درآمد و نیازهای خود، برای گروه دیگری هم موقعیتی فراهم تا آنها نیز با رسیدن به یک شغل ثابت، برای آینده و زندگی‌شان برنامه‌ریزی کنند.

حالا در این میان وقتی با یک کارآفرین خانم روبه‌رو شویم شرایط به مراتب دیدنی‌تر است.

بله همین طور است. تمام بانوان کارآفرین در کنار مسئولیت‌های‌شان در خانه، توانستند دست به کار بزرگ‌تری هم بزنند.

از چه سالی شما فکرهای تان را عملی کردید؟

اواخر دهه ۸۰ بود که تصمیم گرفتم دست به کاری بزرگ بزنم. اوایل سال ۹۰ بعد از مشورت با چند نفر از باتجربه‌ها، با دست خالی وارد میدان شدم، اما خیلی زود فهمیدم، اراده‌ها مهم‌تر از هر چیز دیگر هستند، زیرا در این مدت مسیر را چنان طی کردم که هر قدمش با یک موفقیت همراه بوده و افق‌های روشنی را پیش رویم قرار داد.

کار تان را دقیقاً با تولید چه محصولاتی شروع کردید؟

حدوداً ۲۵ سال قبل، تولید شیرینی را دوست داشتم و این کار را انجام می‌دادم، اما از ۱۵ سال پیش شیرینی «باسلوق» را به صورت ویژه در دستور کار تولید گذاشتم. در آن زمان تنها بودم، اما حالا وقتی وارد کارگاه می‌شوم و می‌بینم نفرت زیادی به شدت مشغول کار هستند، تمام خستگی‌ها از تنم خارج می‌شود.

اسم تولیدات تان چیست؟

محصول تولیدی امروز ما «بنتو» نام دارد که از موادی مانند روغن حیوانی، انواع مغزجات، عسل، زردچوبه و زعفران تهیه می‌شود.

کسب و کار با پیوست خانوادگی

براساس اصل دهم قانون اساسی «خانواده واحد بنیادی جامعه اسلامی است و تمام قوانین، مقررات و برنامه‌ریزی‌های مربوط باید در جهت تسهیلگری تشکیل خانواده، پاسداری از قداست آن و استواری روابط خانوادگی بر پایه حقوق و اخلاق اسلامی باشد». اصل بیست و هشتم می‌گوید که «دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی را برای احراز مشاغل ایجاد کند». در شرایط کنونی ایجاد شغل برای تمام افراد جامعه از سوی دولت، امری ناممکن است و بخشی از اشتغالزایی بر عهده افراد، شرکت‌های تعاونی و بخش خصوصی است. در این میان، قطار اشتغالزایی غیردولتی، گاهی از مسیر خودشتغالی و گاهی از مسیر کسب و کارهای کوچک می‌گذرد. کسب‌وکارهای کوچک زمانی که پیوست خانوادگی به خود بگیرد، علاوه بر کسب درآمد با بهره‌گیری از مشارکت خانواده در این حرفه، زمینه تحکیم بنیان‌های خانواده را فراهم می‌آورد و مهم‌ترین مزیت اینگونه اشتغال‌ها این است که بانوان و زنان سرپرست خانوار می‌توانند در کنار فرزندان و محیط خانوادگی به کسب و کار خود بپردازند. شکل‌گیری کارگاه‌های خانگی و خودکفایی زنان به ویژه بانوان سرپرست خانوار، علاوه بر مهارت‌افزایی برای این قشر، کاهش وابستگی به مؤسسات خیریه و نهادهای حمایتی و در نهایت افزایش اعتماد به نفس و عزت نفس آنان را به همراه خواهد داشت.

در شرایطی که کسب و کارهای کوچک یا خانگی، کمتر مورد توجه جامعه و حمایت دولت قرار می‌گرفت، خانم‌هایی در تقابل با چالش‌های دشوار زندگی، از پای نایستاده و بهترین مسیر را برای گذر از این مرحله انتخاب کرده و پایه‌های کارگاه خانگی خود را بنا کردند

کارگاه کوچک ما پر از انرژی و شور و حال و اشتیاق برای پیشرفت است. خانم‌ها محصولات را بسته‌بندی می‌کنند. عطر مواد اولیه این محصول که یک ماده مقوی خوراکی است که فضا را پر کرده است.

اگر بخواهید از مشکلاتی که از شروع کار تا به امروز داشته‌اید، حرف بزنید به چه مواردی اشاره می‌کنید؟

من کارم را با سرمایه ۱۸ هزار تومانی و از خانه‌ای که در آن مستأجر بودم با تولید یک نوع محصول باسلوق آغاز کردم و به تدریج فعالیت‌م را گسترش دادم. من امروز برای بیش از ۲۰ خانم اشتغالزایی کرده‌ام. اولین افتخارم این است که این خانم‌ها سرپرست خانواده هستند. موضوع بعدی اینکه تولیدات این کارگاه کوچک مشتریان بسیاری به شکل حضوری و اینترنتی و از طریق صفحات کارگاه در فضای مجازی دارد. مشتریان می‌توانند محصولاتی مانند شیربه انگور، انواع مربا، رب گوجه، بنتو، پودرهای مقوی و ادویه را از راه‌های مختلف تهیه کنند.

بعد از گذشت سال‌ها فعالیت، حالا میزان تولید این کارگاه پاسخگوی نیاز مشتریان نیست و از طرف دیگر، ما توان مان آنقدر بالا رفته که قدرت همکاری با فروشگاه‌های اینترنتی کشور را داریم. با این حال اگر چه کارگاه تمام تأییدیه‌های بهداشتی را اخذ کرده و تمام پرسنل نیز کارت سلامت دارند، اما لازمه ادامه کار داشتن نشان سیب سلامت است.

یعنی هنوز مجوز سیب سلامت ندارید؟

لازمه دریافت نشان سیب سلامت، تولید در کارگاه با تجهیزات و استانداردهای حداقلی است. نزدیک به سه سال است که برای دریافت زمین و احداث سوله جهت راه‌اندازی کارگاه اقدام کرده‌ایم، اما هر بار پس از طی مراحل با موانع جدیدی از سوی یکی از

در همه جای ایران افرادی وجود دارند که با اراده قوی و عزمی جزم، وارد میدان می‌شوند تا با استفاده از ظرفیت‌های موجود در منطقه و روستای‌شان دست به کاری بزرگ بزنند. آنها می‌دانند اگر قرار است تغییر و پیشرفتی به وجود بیاید، این کار را باید از خود و خانه و محله شروع کنند

دستگاه‌های اداری مواجه می‌شویم که موجب دلسردی می‌شود.

فکر می‌کنید توسعه کارگاه جزو ضروریات شماست؟

بله. بسیار هم لازم و مهم است. چون در صورت توسعه کارگاه و با توجه به حجم تقاضای بسیار بالایی که برای محصولات وجود دارد، این امکان هست که زمینه اشتغال برای ۱۰۰ نفر فراهم شود. نکته مهم این است که هر کدام از این خانم‌ها سرپرست یک خانواده هستند. به همین خاطر تقاضا دارم مسئولان امر در این خصوص تعامل و همکاری‌های لازم را داشته باشند.

در شرایطی که به دلیل مشکلات اقتصادی کشور و محدودیت‌هایی که در ایجاد مشاغل جدید فراهم است، باید سازمان‌ها و نهادها و مدیران، دست کارآفرینان را بگیرند و به آنها کمک کنند.

با این حال باز هم دیده می‌شود با سنگ‌اندازی‌های بی‌مورد، راه پیشرفت و اشتغالزایی‌ها گرفته می‌شود. بارها و بارها کارآفرینان و صنعتگران نشان داده‌اند که می‌توانند با تکیه بر توان خود و بدون دریافت هیچ گونه تسهیلات بانکی به تولید محصولات مختلف و توسعه کارگاه‌هایشان بپردازند، اما وقتی اسم مجوزها به میان می‌آید، به جای اینکه راه هموارتر و سرعت بیشتری بالا ببرد، همه چیز برعکس شده و سرمایه‌گذار و کارآفرین ترجیح می‌دهد عکای کارها را به لقایش ببخشد و مسیر دیگری را طی کند.

با این اوصاف، معلوم می‌شود در راه توسعه کارها و افزایش تعداد افراد مشغول در این مجموعه، کسی با شما همکاری نمی‌کند و مسئولان هم برای شان مهم نیست کسی به میدان آمده که کارهای زمین مانده آنها را انجام می‌دهد؟

دقیقاً همین طور است. بسیاری از سازمان‌ها و نهادها خودشان مسئولیت ایجاد شغل در جامعه را دارند، اما نه تنها این کار را نمی‌کنند، بلکه به راحتی جلوی افراد کارآفرین را می‌گیرند. مسئولان ادعا می‌کنند باید کارآفرینان را مورد حمایت قرار داد و به عنوان الگویی موفق به دیگران معرفی کرد، اما در عمل همه چیز عکس آن رخ می‌دهد. نکته‌ای که اهمیت توجه به کارگاه‌های کوچک با مدیریت خانم‌ها را دو چندان می‌کند، این است که خانم‌ها سعی می‌کنند برای بانوان سرپرست خانوار کار ایجاد کنند.

اشتغالزایی برای این قشر از جامعه از اهمیت بالایی برخوردار است، زیرا خودکفایی این افراد، آنها و جامعه را از انواع آسیب‌های بالقوه اجتماعی مصون می‌دارد. پس ضروری است دستگاه‌های اداری زمینه تسهیل صدور مجوزهای قانونی برای توسعه تمام کارگاه‌ها و به‌خصوص کارگاه‌هایی با مدیریت خانم‌ها را فراهم کنند.

به نظر شما در استان‌های دیگر هم هستند افرادی که مثل شما باشند یا هنوز وارد میدان کار و تولید نشده باشند؟

بی‌شک در همه جای ایران افرادی وجود دارند که با اراده قوی و عزمی جزم، وارد میدان می‌شوند تا با استفاده از ظرفیت‌های موجود در منطقه و روستای‌شان دست به کاری بزرگ بزنند. آنها می‌دانند اگر قرار است تغییر و پیشرفتی به وجود بیاید، این کار را باید از خود و خانه و محله شروع کنند.

آنها در تقابل با چالش‌های دشوار زندگی، از پای نایستاده و بهترین مسیر را برای گذر از این مرحله انتخاب می‌کنند.

من بانوانی را دیده‌ام در شرایطی که کسب و کارهای کوچک یا خانگی، کمتر مورد توجه جامعه و حمایت دولت قرار می‌گرفت، پایه‌های کارگاه خانگی خود را بنا کرده‌اند. مهم‌ترین بخش این حرکت عظیم را باید جایی جست‌وجو کرد که بدانیم آنها با داشتن چند فرزند یا در امکان کوچک دست به کار شده‌اند.

اردوی بانوان جهادگر در مناطق محروم برای توانمند کردن هموطنان نیازمند